

PALJEVINE Po dolasku na seosko gospodarstvo obitelji Rajčević, dočekala nas je gospođa Mirela, nedavno okrunjena »Najuzornijom seoskom ženom Hrvatske«. U svom natrpanom dnevnom rasporedu, uspjela je pronaći vremena i za još jednu izjavu, koje ovih dana daje gotovo svakodnevno.

– Rekli su mi u udruzi da će me »pustiti na miru« ovih dana da riješim sve obaveze prema medijima, pa ću nakon toga saznati malo više koje mi još obaveze donosi titula. – rekla je Mirela Rajčević sa smješkom.

PONEKAD SAM SE ZAPITALA KAKO ĆU IZDRŽATI

Kako se nove obaveze uklapaju u Vaš dnevni raspored?

Morala sam dobro razmisliti prilikom prijave na natjecanje kakav će to utjecaj imati na moj dnevni raspored, jer bez obzira na sva događanja moje dnevne obaveze prema gospodarstvu ne smiju trpiti. Već sam gotovo 19 godina na selu. Rođena sam u Bjelovaru, ali zbog ljubavi prema svom mužu odlučila sam prihvatiti seoski život. To je s vremenom preraslo i u ljubav prema relativno mirnom seoskom životu. Naime, na selu je život ipak mirniji nego u gradu, iako realno gledano ovdje nemate radnog vremena – radi se po cijeli dan. Upravo zbog toga mi je drago da je s vremenom netko prepoznao moj rad, i da sam za to i nagrađena.

Je li Vam je bilo teško u početku kad ste započeli život na selu?

Da, bilo je teško ispočetka, fizički i psihički. Ponekad sam se pitala kako ću to izdržati. Nisam znala kako se što radi, a muž me i danas zeza da ne bih znala da krava nije ljubičasta, da se nisam udala za njega. Ipak, imala sam veliku podršku cijele obitelji što mi je uvelike olakšalo situaciju. A sada se više nikad ne bih vratila u grad!

{clgallery}images/stories/osoba_tjedna/2013/Listopad/Mirela_Rajcevic_31_10_2013/galerija_1/{end-clgallery}

Koliko ste dugo aktivni u udruzi žena?

U udругu »Najuzornija seoska žena Bjelovarsko-bilogorske županije« sam se učlanila proljetos prije županijskog izbora, i to po nagovoru prošlogodišnje županijske pobjednice Đurđice Pržetine, te tadašnjeg načelnika općine Šime Strmote koji je također prepoznao moj rad. Inače sam i izvan udruge društveno aktivna, pa sam između ostalog i zamjenica predsjednika školskog odbora OŠ Ivanska.

SMATRAM DA JE POVEZANOST UNUTAR OBITELJI JAKO BITNA

Kakvi su Vaši dojmovi vezano za sam izbor koji se održao u Suhopolju?

Sama priprema je trajala tjedan dana prije izbora. Naime, svaka žena je imala svoj izložbeni prostor koji je morala sama pripremiti. Ja sam se trudila pripremiti tradicionalne moslavačke slastice i jela, oko čijih recepata sam imala veliku pomoć prilikom njihova traženja, između ostalih i od gospođe Branke Brkić koja je izdala i knjigu o tradicionalnim slasticama. Kroz tih tjedan dana pripremila sam jela i slastice, a na izboru sam predstavila i svoje domaće proizvode poput zimnice, i suhomesnate proizvode našeg gospodarstva s obzirom da se bavimo svinjogojstvom. Uz to sam si dala truda i imala i elemente tradicionalne seoske kuće, pa smo tako moja obitelj – muž Nenad i kćeri Sara, Tesa i Olja – i ja imali prikaz seoske obitelji. Taj element sam željela naglasiti jer je ta obiteljska povezanost u prošlosti bila puno naglašenija, a smatram da je jako bitna. U tom dijelu natjecanja se ocjenjivala ljubaznost domaćice, izgled

stola, nošnja, a nakon toga smo u domu imali sami program. Bilo je lijepo vidjeti svu tu raznolikost naše države. Žalim jedino zbog malog odaziva, jer naime na izboru je sudjelovalo samo 5 županija. Mi smo jedinstvena i šarolika zemlja, i to treba tako lijepo i prikazati.

ŽELIM POMOĆI AFIRMACIJI SEOSKE ŽENE NOVOGA TIP

Smatrate li da bi takve manifestacije mogle malo više djelovati na promoviranje života na selu?

Nažalost, izbor je posljednjih nekoliko godina u opadanju, i bojim se da bi se kroz nekoliko godina cijela manifestacija mogla ugasiti. Ovdje se radi o promoviranju života na selu i o promociji seoske žene. Što se tiče života na selu, jasno je da je on težak, i posljednjih nekoliko godina situacija u državi ne pomaže. Ljudi bježe u grad jer misle da će im tamo biti bolje, ali varaju se. Na teškoj poziciji sela se da poraditi, ali selo je ono koje daje hranu, koje proizvodi, i na selu se mora ostati. S druge strane, drago mi je da imam priliku ovim putem djelovati i na promociju seoske žene, jer ipak i u današnje vrijeme ravnopravnost spolova na selu još uvijek nije izražena. Ja imam sreću što imam muža koji razumije ravnopravnost i što me u svemu podržava. Međutim nije svugdje takav slučaj. Ipak, polako se počinje formirati novi tip seoske žene. One više nisu kao žene prije, moraju se obrazovati, moraju biti snalažljive, imati svoje »ja« i naći se i u ovom svijetu modernizacije. Upravo zbog toga si iduće godine planiram dati truda i izbor koji će se organizirati u našoj županiji napraviti u što je većem mogućem broju, poraditi na odazivu većeg broja županija i pokucati na sva vrata na koja će biti potrebno, da se ova manifestacija odradi u punom sjaju, i da ispuni svoju svrhu u potpunosti.

Gospođi Mireli smo zahvalili na razgovoru uz želju da dogodne i uspije u svom naumu.